

Четирийсет и четвърта глава

Попитах Винко Станс как търгуват със страшните същества и той ми обясни следното.

- Страшните същества са много различни. Има такива, които изобщо не са враждебни към хората. Те всъщност изобщо не са враждебни към никого. Най-често такива същества са търговци и обикалят различни светове, за да търгуват с тях. Те иначе гледат своята облага и са разбрали, че като са в добри отношения с всички, ще имат по-голяма печалба. Ние търгуваме с такива същества. Продаваме им храни и руда, а в замяна те ни доставят части за нашите светещи плочи.

- А тези страшни същества нямат ли също нужда да изсмукват силата на хората? - попитах пак Винко Станс.

- Тези същества са като повечето от страшните същества – обясни ми Винко Станс. - Те не са се пристрастили към човешката сила, а към богатството. За тях много по-важно е да са богати. Много от тях имат по няколко летящи кораба, големи къщи в няколко свята, велможите на страшните същества ги уважават и им дават голяма власт. Търговците имат право да наемат хора за слуги и работници и да им плащат възнаграждения, а не да ги използват като роби, както правят другите богати страшни същества.

- Казваш, че повечето от страшните същества не са се пристрастили към изсмукване на човешка сила – изненадах се аз. - Аз си мислех, че всички са такива.

- Всъщност само много малка част от тях са такива – продължи да ми обяснява Винко Станс. - Те дори служат за подигравки на останалите, защото ги смятат за

изпаднали и зависими от хората, а за тях това е унизително. Но това не ги прави по-добри. Те използват хората като роби или слуги и често променят Божите нареждания, запомнени в телата на хората. Такива хора престават да бъдат жизнерадостни, не се веселят, не могат да плачат и не скърбят. И най-лошото, такива хора не умеят да обичат и не могат да създадат семейство и да имат деца. По този начин броят на хората на Алтре Мунс започна да намалява. Тогава различни учени – и наши, и на страшните същества – предложиха хората да се размножават по неестествен начин, като жените да забременяват без да бъдат с мъж. Управата на Алтре Мунс веднага се съгласи с това решение, но в Ранкодом все още много хора не са съгласни и продължават да създават семейства и деца, макар че има големи трудности. Колкото и да е странно, помощ ни оказват страшни същества търговци, които от други светове ни доставят средство, с което успяваме да възстановим променените нареждания в телата на хората.

- Да, наистина ми се струва странно – казах аз. - Как така страшните същества, които са врагове на хората, да ни помагат?

- Обяснението е много просто – отвърна Винко Станс. - Те не го правят безвъзмездно, а срещу печалба. И освен това, работниците, които наемат, са по-силни и по-добри, ако не са с променени нареждания. Другите, наистина, работят по-усърдно и непрестанно, но бързо се изтощават и стават негодни. Не знам какво става след това с тях – никой човек с променени нареждания, взет като роб от страшните същества, не се е върнал от техните светове. Но наетите работници постоянно се връщат на Алтре Мунс и отново заминават. Семействата им са доволни, защото благодарение на тях живеят много добре.

- Наистина съм объркан – казах тогава на Винко Станс. - Как тогава можем да разпознаем страшните същества, които ни мислят злото, от онези, които искат да търгуват с нас?

- Няма начин – обясни ми Винко Станс. - Само по препоръки от страшни същества, които познаваме, но и тогава не е сигурно, защото може да е някой прикрит служител на велможите.

- Значи, все пак, не можем да се доверяваме на страшните същества – заключих аз.

- Да – потвърди Винко Станс. - Трябва да бъдем изключително прозорливи и мъдри, за да не се оставим да ни измамат.

В този момент от висящия над нас огромен летящ кораб се спуснаха две страшни същества и се отправиха към нас. Аз се стреснах, когато ги видях, защото за пръв път през живота си виждах на живо такива същества. Те изглеждаха много по-отвратителни на външен вид на живо, отколкото в живите картини. Забелязах, че едното страшно същество е много по-дребно от другото и с по-благо изражение на лицето, дори бих казал, с човешко изражение.

- Това са търговците Блавор и Физор Апс – каза ми Винко Станс, когато те се спряха пред нас.

Блавор беше по-едрият. Той каза на странен език, който по думи не разбрах, но смисъла веднага ми беше предаден по някакъв ням начин от Винко Станс:

- Винко Станс, моето момче! Отдавна не сме се виждали!

- Не е имало повод, дядо – отговори му Винко Станс.

- Сега чух, че са дошли много нови хора – започна Блавор. - Ще ми се да се запозная с велможата им и да

наема някои от тях на работа. Знаеш, че аз плащам много по-добре от другите. Нали познаваш Физор Апс? Тя постоянно ме разпитва за теб.

Тогава разбрах, че по-дребното страшно същество е женско. Но не това ме изненада. Бях много учуден защо Винко Станс нарича Блавор „дядо“. Може би така се обръщаха към страшните същества? Не ми се вярваше и затова реших, колкото и да ми беше неудобно, да го попитам по-късно.

Разговорът между Винко Станс и Блавор продължи. Винко Станс каза на Блавор:

- Велможата на тези хора няма да иска да преговаря с теб, защото хората му са много уплашени от страшните същества.

- Навярно не е без твоя помощ – отвърна Блавор. - Кой знае какви лоши неща си им разправял за нас.

- Не съм – каза Винко Станс. - Някой от вашите изпрати живи картини до нашите светещи плочи и на тях видяхме как измъчват хора. Това не е добър знак, няма как да се отнасят по-различно към вас от сега.

- Това са онези велможи, които не искат да търгуваме с вас – разгневи се Блавор. - Знаем ги дори кои са. Ще повдигна въпроса на съвета, за да ги свалим. Освен това, те са обратни.

Последното нещо, което каза Блавор не разбрах, но усетих, че е нещо много неприятно, защото такова усещане ми беше предадено от Винко Станс. Той отговори на Блавор:

- Те са в много добри отношения с част от нашата Управа и затова не съм изненадан. Но засега няма да можеш да наемаш от тези хора, не само защото ги е страх от вас, а и защото ще имат дълго време достатъчно работа по построяването на новото си село.